

CAO News 4

Horolezecký časopis severočeského regionu č.093

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 093

-- Since 1999 --

Duben 2007

PROČ LEZU?

JAROSLAV
MARŠÍK

„...Protože to miluji. Lezení je mi ztělesněním ryzí příjemnosti. Co na tom, že je pomíjivé. Má mnoho cílů a přece je bez cíle. Je pestrou směsí prožitků z kamene, lan, síly, modrého nebe, potu, stylu, bolesti, silnic, lidských těl, stromů, pohody, obtížnosti, lezeček, muziky, pádů, ..., nadšení...“

V tomto čísle

- ✓ Lužické sedmístovky
- ✓ Březen, do Arca jedem
- ✓ Skialpinismus?
- ✓ Jako houby po dešti
- ✓ Jupiter v Kančích stěnkách
- ✓ Fenomén Adam Ondra
- ✓ HUDY cup 2007
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Kalendář sportovních akcí
- ✓ a mnohé další...

Adršpach, Hrana pádů VIIIb. Foto © Martin Štěrba

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Dubnová schůzka proběhla 4.4.2007, jako obvykle na Kocandě v Děčíně Starém městě. Shodou okolností provádí každou první středu v měsíci Děčínská civilní obrana pravidelnou zkoušku varovného systému, takže až uslyšíte dvě minuty houkat sirény, znamená to, že ten den máme schůzi. No, to jen pro ty zapomětlivější :o)

Program dubnové schůze:

- **Nová pravidla.** Seznámení se zněním nových pravidel, zůstalo zachováno to, co bylo v návrhu. A k tomu samozřejmě bouřlivá diskuse :o)
- **Výsledky.** Výsledky proběhlých akcí, hodnocení atd. (Běh na Sněžku, Otvírání skal aj.)
- **Různé.** Z nejbližších akcí byla **zrušena** cyklistická časovka na 100 km, pro malý zájem ze strany členů klubu. Zůstává pouze jarní a podzimní časovka do vrchu na Bukovou horu. Proběhla sbírka na dárek pro padesátníka **Zdenka Vaishara** a poslední organizační záležitosti k oslavě. Probíraly se nové oblasti a nové cesty. **David Šedivý** si s **Jardou Uhrem** vyměňovali nové zážitky z geocachingu. A pak se už jen lezlo a lezlo..

CAO News: Tohle číslo vychází s velikým zpožděním, moc se omlouvám. Téměř celý duben jsem v zaměstnání makal od nevidím do nevidím a v těch několika málo volných chvílích jsem si šel raději zalézt, než bych se ještě doma posadil k notebooku. Kdyby alespoň nebylo pořád tak krásně. No prostě - někdy ten kapitalismus trochu bolí :o)

Květnové CNS by mělo už vyjít jak se patří – tak jen nejčerstvější novinku (a SUPERBOMBU) – Ondřej Beneš přelezl 1.5.2007 cestu Papírový měsíc XIIa! Gratulujeme!!

Silueta Sokolí věže v Rájci v jarním podvečeru..

Horám zdar!

Lužické Sedmistovky

Přes deset lužických vrcholů...

Pavla Rybiška Pavlíková
CAO Děčín

Každě chlastá jinak, říká můj šéf, když občas vyprávím v práci moje a Horáčkovy zážitky z lezení. A Sedmistovky, to byl pořádný mejdan.

Cíl je jednoduchý: během 24 hodin vystoupat na všech deset vrcholů Lužických hor, které narostly přes 700 metrů. Čtyři roky mě Honza na tenhle výšlap lákal. Odřené nohy, brodění se ve sněhu, nadávající a postupně odpadávající spoluchodci, kteří, když slyší Sedmistovky, praskají s telefonem, mokré boty, ti, co nemůžou, jsou zanecháni na pospas osudu, žízeň, hlad, povolená jedna zastávka v hospodě za celý den. Nezní to báječně? Odolávala jsem. Jenže Honza ví, jak na mě: To ještě žádná ženská neušla a ani nepočítám, že bychom to ušli. Jenom to zkusíme...

Rozhodnuto – Kája Hofman z Varnsdorfského oddílu stanovuje letošní přechod Sedmistovek na víkend 17. února. Sraz v pátek před půlnocí u Hofmanů ve Varnsdorfu. Mám naložit Honzu v 19:30 v práci. V klidu vše začnu nosit do auta. Dálkovým ovládním odemknu golfa Sharka, otevřu kufr, naskládám batohy, zavřu kufr a chystám se odevít dveře řidiče. Udělám krok a najednou cvak, Shark se zamknul. Kdo máte zkušenosti s pojistkou proti náhodnému odemknutí, asi tušíte..

Tak tam stojím, zamčené auto, klíče od auta i bytu vevnitř, já jen s mobilním telefonem. Zvažuju možnosti – rozbít okénko – do servisu, nestihnem Sedmistovky – lákavá myšlenka, ale zavrhuju, máme náhradní klíče doma! Přemýšlím, jak se dostat do bytu – zámečnick – ne, vyšplhat na balkon – to by bylo akční – nakonec volám Honzu, aby jel z práce domů. Jenže nebere telefon, tak vyrazím za ním, bez lístku tramvaj, metrem, nějak to holt revizorům vysvětlím a v 19:30 dorážím určená do práce. Tak můžem vyrazit?, ptá se Honza. Vychrlím na něj historku s klíči a očekávám příval kritiky na adresu ženské šikovnosti a schopnosti. Občas nás naši partneři překvapí, obejmul mě a začal se smát. V klidu jedeme domů pro klíče a vyrazíme jen s půlhodinovým zpožděním.

Se zastávkou v Děčíně se do Varnsdorfu dostáváme ve 23:00, přebalíme věci a v pátek 16.2. ve 23:30 vyrazíme ve složení Kája Hofman, jeho žena Kristýna, Kristýnina maminka, Michal a Sid z Kájova oddílu, Honza, já a Shadow – tříměsíční černý labrador na cestu.

Hned na začátku největší krpál – na Weberberg (710 m). Všichni zvládnem a v 0:45 dorážíme na vrchol. Od hranice 550 m leží sníh, je jasno a chladno. Jdeme na Pěnkavčí vrch (792 m), dobyt v 1:27. Po Pěnkavčím vrchu je cílem nejvyšší hora Lužických hor – Luž (793 m). Cestou na Luž bloudíme, narazili jsme na čísi stopy a ony to byly naše! Taký máme první ztráty, Sid zapadl do bažiny a mrazík dělá svoje. Kája ho posílá domů. Na Luži se fotíme ve 2:58. První tři kopce za námi, teď nás čeká dlouhá předlouhá cesta na nejvzdálenější vrchol – na Hvozď.

Mám krizi, dlouhá cesta po silnici mi nedělá dobře, zima, šedo, jak se říká, nejtemnější chvíle přichází před úsvitem. Začíná mě bolet koleno a mám chuť celou akci vzdát. No a najednou v 5:09 Hvozd (749 m). Stejnou cestou zpátky, a když už mám tu štreku po silnici za sebou, říkám si, zkus ještě další. Cestou svítá a my dorážíme v 8:00 na Bouřný (703 m).

Na vrcholu Bouřného (703 m n.m.) se nám prvně ukázalo sluníčko

Čeká nás pár vrcholů poblíž sebe, vylezlo sluníčko a nádherně nasvěcuje námrazy na stromech. Je to jak v pohádce. Při výstupu na Velký buk (736 m) se nám tají dech nad tou nádherou a ozývá se – je koukni, tady to je jak had, vyfoť to. Na Velkém buku fotografie v 9:15. Dáváme si svačtinu, Týnka má starost o Shadowa, že nechce granule. Bodeť by jo, když Honza vytáhl housky, Shadow udělal mohutný skok, jednu ukradl a už nevydal. Byla to moje poslední houska, tak tím se rozhodlo, že dojdou až do hospody.

Zde jsem přišla o svačtinu. Budu muset dojít až do nejbližší hospody..

Další vrchol je perla – výstup na Klíč (759 m). Je nádherně, potkáváme spoustu vysmátých ceprů, no my působíme trochu zdrchaně. Na Klíči v 10:55, výhled úžasný – jsou vidět Krkonoše, Sněžka a taky úplně v dálce Studenec, který nás ještě čeká. Radši o tom nepřemýšlíme..

Na vrcholu Klíče - tak už jen pro tyhle pohledy se to vyplatilo..

Přesně v poledne vystoupáme na Malý buk (712 m). Sestup z Malého buku do Kytlic do hospody se zdá být nekonečný. Ale i nekonečné cesty jednou končí, a tak ve 12:41 zasedáme U Lucerny ke stolům. Oběd do 14:07, a tady se naše skupina dělí. Kristýnčina maminka s Michalem směřují přímo na Jedlovou horu. Dálkoplazecké družstvo ve složení Kája, Týnka, Honza, já a Shadow se jdeme plazit směrem ke Studenci. Zase po silnici, teď už je to veselejší a ještě za sluníčka dosahujeme v 16:12 vrcholu Studence (736,5 m).

Strašidelný les na Velkém Buku

Devět vrcholů za sebou, čeká nás bonbónek – Jedlová hora (774 m). Shadow má dost, při každém zastavení si lehne a nechce se mu dál. Všichni toho máme plný brejle, stmívá se a vysílač na Jedlové hoře mrká červeným světýlkem, láká, jenže se moc nepřibližuje. Výstup zvládáme už jen silou vůle, v 19:55 se kácíme ve vrcholové restauraci na lavice, Shadow pod lavici. Místní si myslí, že jsme cvoci, nedivím se. Trochu se zmátoříme a jdeme na sestup, po sjezdovce. Některé úseky absolvuju pozadu, už mě tak bolí koleno, že se jinak nedá. V Jiřetíně nás čeká odvoz do Varnsdorfu..

Vrcholové foto na Studenci (736,5 m) jako vzpomínka na pěknou akci..

Všech 10 vrcholů ročníku 2007 Sedmistovek zdolali:

**Kája Hofman, Kristýnka Hofmanová, Honza Horáček
Horák, Pavla Rybiška Pavlíková a Shadow.**

Celková trasa po vlastních (dvou nebo čtyřech) byla 68 km, čas 21 hodin.

Příště je to na Vás.

Foto © 2007 Karel Hofman

Březen - do Arca jedem

Vydařený prodloužený italský víkend..

Pavla Rybiška Pavlíková
CAO Děčín

Tři volné dny před námi, zima nic moc, řešení jasně. Arco. V pátek 9. března v 18 hodin nakládáme na Miráku Zuzku a Toma a už si to Sharkem šineme na Rozvadov. Tam poslední zádrhel – benzínka narvaná autobusy s turisty, dojde mi, že jsou jarní prázdniny. Naštěstí za půl hodiny vypadnem a pak už to jde jako po drátkách.

Jedna v noci a my už ve spacácích se touláme snovou krajinou. Nevím jak ostatním, mně se zdálo o expreskách. Ranní probuzení do sluníčka, snídaně a vyrážíme do oblasti Crosano. Jaro v plném proudu, petrkliče, fialky, vypadá to na fakt báječný den.

Zuzka se vrací do auta pro zapomenutý sedák a my ostatní obhlédneme cesty. Rozlézt na 5c, Honza jde řídit, má dostaveníčko s Mid Killer 7c+/8a a bez problémů dává. Prý už můžu jet domů. On je takový šprýmař. Tak jdeme na 6a, pak 6b+ dávám na druhém, si říkám, to je dobrý. Zuzka s Tomem nás posílají na jedno 5c, že prý je zapeklité. Boulderový začátek – plotna, možná ty hodně dlouhé dosáhnou do chytů, já ne. Balanc a skok do trávy, kde by mohl být chyt. Něčeho se držím – paráda. Pak už je to lehký. Jsem na sebe hrdá a moje uspokojení se zvyšuje, když vidím další lezce tentokrát z Německa, jak se na téhle cestě snaží.

Chci zkusit něco těžšího, Honza mi vytáhne 6c+, krok za krokem, vis za visem a jsem oddělaná. Role jističe to jistí. Přesouváme se do sektoru D, spadne mi čelist. Honza jde do 7c, Vienimi dentro. Prvním 8 metrů je ok, pak přichází 90° strop. Vzpomenu si na spáru ve stropě Bílý drak na Kamýku, to bude zas krve. Do čeho to zas ten můj chlap leze. Začátek přeběhne a pak to začne. Je dobrej, drží se i ušima. Narvaný ve stropě za koleno a žábu, cvaká jeden nýt za druhým. Teď se přehoupnout přes převis. Něco letí dolů, že bych zaspala? Naštěstí to je jenom čepice. Honza cvaká nýt nad stropem a už se přehupuje. Lano se šprajclo v expresce, nejde moc dobírat, tak rychle k poslednímu nýtu. Hurá. Vydýchat, sundat expresky, skáču okolo něj, že to bylo super a že jsem o něj

měla strach. Skoro ani nemluví, ale myslím, že je rád. 7c OS – fakt je dobrej.

Ještě nějaké 6a+ a balíme, Arco, lezecké obchody a úžasná zmrzlina.

Nedělní ráno je trochu zamračené, dnešním cílem je Zebrata, něco delšího. Zuzka s Tomem vybírají Via Luna. Krásná 500 m dlouhá cesta, vylezli jsme ji v roce 2004, kdy nás na ní zastihla pořádná letní buřina. Doufáme, že se nestane nic podobného a vyrážíme s Honzou na Via Mon Cheri 350 m 6c, 8 délek. První dvě délky nás rychle a v pohodě dostanou k zlatým hřebům – stojíme pod čtyřdélkovou plotnou 6b, 6b+, 6c, 6b. Trochu nevěřicně koukám – tohle jako že vylezem? Prý možná.

Jdeme na to, na pár místech, když Honza cvaká, dává skoro technickou instruktáž: povol zelený, teď červený, si říkám, no tam je to asi příjemný. Za chvíli si to jdu odzkoušet, místy zírám, na čem mám stát nebo čeho se držet. První délku zvládnou, nadávám minimálně, jen když už jsem u Honzy na štanu se mi při pohledu dál dělá mdló. Tohle bylo nejtěžší, vid' Ne to bylo to nejlehčí. Aha, tak to ten zbytek asi nevylezou. Uvidíme.

Další délka – bylo to docela v pohodě a dva bonbonky na cestě po rozmyšlení jsem taky zvládla, dokonce mi tahle délka přišla lehčí. Asi jsem si zvykla na plotnu. Přichází 6c, odspodu vypadá jako soustava mělkých misek nemisek. Cože? Nakonec misky jdou, občas si máznu lezky mágem. První těžké místo je mírný traverz z misek doprava do děr a pak skok ke štanu. Povedlo se. Poslední plotnová délka je za odměnu, už jsme unavený a říkáme si, hlavně to teď nezkaž. Dokázali, a tak poslední dvě délky křovím už skoro běžíme.

Sestup, vzpomínáme, jak jsme tudy sestupovali před dvěma roky totálně promočený. Dole čeká Zuzka s Tomem, prý dorazili před deseti minutami a vypráví zážitky, směju se, jak Tom líčí svůj let na plotně a naražený zadek.

Zas do Arca, obrovská pizza za odměnu. Quatro formagi je nejlepší.

V pondělí dopoledne v oblasti Passo S. Giovanni, ráno mrznou prstíky. Už to bereme jako odpočinkový den a Tom se vytáhne, dává převislé 7b Bol de Ri. Jsem spokojená se svým vytaženým 6a+, zazmatkovala jsem a praštila se do brady. Možná to znáte, v tom okamžiku jsem si to ani neuvědomila, až pak na zemi se začla brada ozývat a v práci se mi týden smáli, kde jsem se prala...

V jednu balíme a vyrážíme do Prahy, opět pohodová cesta, v devět večer se všemi věcmi doma. Prostě super víkend..

Foto archiv autorky

SKIALPINISMUS?

Malé osvěžení v jarních vedrech..

Jaroslav Sinecký

HK Děčín

Skialpinismus? Nebo snad spíše skitouring či vysokohorské lyžování? Chceme-li nazývat věci pravými jmény, či spíše jmény, kterým bychom správně rozuměli, měli bychom si vyjasnit pojmy.

Termín skialpinismus, tak jak je u nás chápán, do našich zemí pronikl přes železnou oponu a pravděpodobně přes úzký okruh slovenských horolezců-lyžařů (Rajtár, Janiga, Križšak a další), někdy v 70-tých letech ve spojení s jejich družbou a závodní činností v alpských zemích, zejména v Itálii, a později byl, hlavně tiskem, aplikován na sjezdy extrémních svahů nebo v extrémních výškách a takto je doposud instinktivně u nás chápán a to bohužel i sportovně-outdoorovou veřejností.

Podíváme-li se po zdrojích informací v Čechách a moc jich není, zjistíme, že dosažitelné zdroje v nás tento pocit dále podporují. Např. internetová encyklopedie „Co je co“ v hesle skialpinismus se výrazy „extrémní“ jen hemží. Solidní příručka Skialpinismus od Stefana Wintera, přeložená do češtiny a vydaná v roce 2002 v nakladatelství Koop, nám zase zatajuje, že originální název původního díla je Richtige Schitouring. Poměrně zajímavá diskuse o názvu, cílech a budoucnosti skialpinismu ve slovenských horách se odehrává na slovenském portálu hory.sk.

Není od věci se v této souvislosti zmínit, že slovenský lyžař, horolezec a horský vůdce Alexander Luczy, dlouhodobě dnes žijící ve Švýcarsku, zveřejnil v 60-tých letech v časopise Krásy Slovenska seriál článků, mimo jiné se skvělými fotografiemi popisovaných terénů, nazvaný ex-vysokohorské lyžařské túry na Slovensku. Dle jeho slov ex- mělo znamenat extrémní a vymysleli ho v redakci KS, přestože on zaslal články pod názvem lyžařské túry.

úказu. Sport v horách v minulosti neodlučitelně spojený s pohybem na lyžích na zasněžených svazích a s lezením ve strmých stěnách se podivně rozštěpil. S doslužením populárního vázaní Kandahar v 60-tých letech se lyžaři rozdělili na sjezdaře připoutané k ovlekováným svahům a lyžím, tlačícím se ve frontách u vleků a na běžkaře, nejdříve závodníky (protože neorganizovaně sehnat běžky byl kdysi výkon o hodně těžší, než sehnat banány) a později, když UV KSČ rozhodl, že vyrábět běžky je ideologicky neškodné, teprve běžkaře turisty.

Obě skupiny rozdělených lyžařů, až na malé výjimky sebou hluboce pohrdaly. Českoslovenští, či snad spíše čeští, horolezci pak na lyže ve velehorách zcela rezignovali, byť ve 30. letech dojit na lyžích v Alpách pod stěnu, vylézt ji a po výstupu sjet do chaty bylo samozřejmé i pro Čechy. Tuto dříve samozřejmou jednotu lyží, lana a cepínu víc než symbolicky zobrazuje i známý znak JAMESU. Dnes se k nám lyže pro vysokohorské podnikání zvolna vrací a to pod hlavičkou výše zmíněného skialpinismu, hovorově jako skialpy a nejnověji ve variantě telemarkových lyží.

Proč provádím tento historický exkurs? Chtěl bych se pokusit buď demýtizovat termín skialpinismus s tím, že může existovat i v neextrémní či volitelně extrémní formě tak jako horolezectví, nebo že bychom měli možná používat i jinou terminologii, či si alespoň uvědomit, že existuje, jak již výše zmíněno.

Obrátka při stoupání v prudkém svahu a vrstvě prašanu dá zabrat.

Pro dokreslení situace: jedna z populárních aktivit, kterou lze pozorovat v alpských zemích a nepochybně ještě zařadit do skialpinismu je, že po práci úředník strčí do auta skitouringové lyže, dojede pod sjezdovku, celý zpocený si ji vyběhne na pásech, případně ještě dalších 200 či 300 výškových metrů na první vrchol nad horní stanicí lanovky a opuštěnou sjezdovkou (je již po čtvrté hodině) si to sesviští k autu. Často přitom jde i o venčení pejska. Ostatně lyžařů stoupajících po okrajích sjezdovek na skitouringových lyžích i v provozním čase přibývá, ale to už je asi přeci jen jiná záležitost.

V alpských zemích a zejména v Rakousku jde o velmi populární a rozšířený sport a tedy jistě v průměru neextrémní. Přínejmenším můžeme tedy konstatovat, že do skialpinismu lze vedle extrémních aktivit, jako sjezdy strmých žlabů a stěn případně ještě v extrémních výškách, zařadit závodní skialpinismus, což je kapitola sama pro sebe, a tedy pak tu vysokohorskou lyžařskou turistiku (?) sahající od jednoduchých túr až po extrémní s lezeckými úseky a extrémními sjezdy.

Ještě zpět k závodnímu skialpinismu: pikantní je postřeh, že existují závodníci ve skialpinismu (v českých horách se

Cestou na Großer Geiger, v pozadí Großvenediger

V době, kdy jsme byli odtrženi od světového dění železnou oponou, došlo u nás v lyžování i horolezectví ke zvláštnímu

pořádá řada tradičních skialpinistických závodů včetně českého poháru), kteří se umísťují na čelních místech, avšak nikdy nebyli ve velehorách. Zde vidím paralelu s horolezectvím v tom, že jeho rozsah je také od turistiky na osmitisícovkách až po extrémní výstupy na překlížce.

Jistě, všechny činnosti v horách mimo turistické cesty a sjezdovky jsou spojeny s větší či menší mírou objektivního či subjektivního nebezpečí, ale tak tomu bylo v horách vždy a nakonec proto do hor i chodíme. Avšak, tak jako v horolezectví, existují i zde stupnice obtížnosti, byť neoficiální a míru rizika si můžeme dle chuti, zdatnosti, morálu a ambicí sami naordinovat. Pochopitelně, tak jako v horolezectví s úvahou objektivního faktoru počasí a zde ve zvýšené míře též objektivního faktoru lavinového nebezpečí. Že extrémní túra začíná u sklonu svahů nad 45°, kde při lyžařském pádu hrozí ještě další pád do skalních stěn nebo ledovcových trhlin pod námi, je asi evidentní.

Důvodů, proč chodit na skialpových či skitouringových lyžích do vysokých hor, je nespočetně. Z některých jmenuji: touhu opustit hlučná lyžařská střediska a užít si ticho, majestátnost zimních hor a trochu adrenalinu, sbírat lyžařsky dostupné vrcholy (třítisícovky či čtyřtisícovky, v mimoevropských horách ještě vyšší), užít si sjezdů v panenském prašanu nebo na firnu „jako máslo“, nebo protáhnout svou kostičku zhroucenou vysedáváním u počítače.

Není problém opatřit si v Česku vybavení a vyzbrojit se technickými znalostmi. Horolezecký svaz zařadil do kursů instruktorů v hojně míře prvky „skialpinismu“, existuje česká literatura (např. nové číslo INFO@HUDY - základy skialpinismu), existují adrenalinové cestovky se zájezdy a kursy základů skialpinismu, lavinové záchranu atd.

Avšak jsme-li již na sněhu v horách trochu doma jako horolezci nebo lyžaři a chceme začít se „skialpinismem“ sami, nedozvíme se často ty nejzákladnější věci. Proberu tedy nejdříve otázku volby terénů. České hory jsou tak dobré k tomu ověřit si právě zakoupenou výzbroj a odřít si holeně v nových botách při túře po Zlatém návrší. Zapomeňte na nadšené líčení zkušenějších, jaké jsou sjezdy v Obřím dole! Je to zakázané a pár stovek metrů sjezdu, třebaže v extrémním žlabu, nestojí za ten stress, že budu nucen absolvovat honičku s policajty či ochranáři.

Slovenské hory, byť jsou zde nesrovnatelně velehorštější terény, mají velmi komplikovaná ochranná pravidla pro pohyb na lyžařských túrách mimo značené cesty (ve Vysokých Tatrách, až na některé výjimky je skialpinismus zakázán) a jsou od nás nakonec stejně daleko, jako skutečné velehory s výškami kolem a nad 3000 m. To ostatně věděli čeští horolezci už za Rakouska. V rámci objektivní nutno poznamenat, že slovenské hory jsou stále málo navštěvované a není problém užít si zde samotu. Prvotní cíl bude nejspíše, protože nejbliže, ve Východních Alpách. Ty mají solidní výšku a občas nějaký ledovec a zde budeme již odměněni několikakilometrovými sjezdy. Pro Severočecha se jeví např. jako autem časově nejsnáze dostupný lyžařský krasavec Watzmann. Přes Německo dnes kompletně po dálnici bez poplatku max. 6 hodin.

Velmi podstatnou výhodou pro tuto aktivitu je pořízení členství v ÖAV (opatřitelné v CK Alpy Praha), které poskytuje bezvadnou pojistku pro případ sportovního nebo cestovního úrazu, záchranné akce a pobytu v nemocnici a podstatnou slevu na chatách horských klubů, pravděpodobně všech evropských zemí. Překvapivá zkušenost však pro mne byla, že při

ambulantním ošetření se požaduje spoluúčast na pojištění 70 Eur.

Volbu vhodné túry je nejlépe provést dle skitouringového („skialpového“?) průvodce. Průvodce obsahuje obvykle panoramatickou fotografii, dle které se dá posoudit charakter túry a získat základní orientaci, popis výstupu i sjezdu s upozorněním na problémy (vhodný čas, lavinové nebezpečí, trhliny v ledovci apod.) a schematickou mapku. Dále podrobný popis příjezdu do východiska túry (kde parkovat) příp. výchozí či podpůrnou chatu. Často podrobné údaje o chatě (kapacita, provozní období, existence zimního útulku, telefon na chatu či na správce v údolí, popis jak chatu najdeme). A hlavně klasifikaci cesty, často ve stupnici, která je přímo definována jen pro účely daného průvodce. K průvodci je dobré si opatřit podrobnou mapu horské oblasti 1:25000 příp. hůře 1:50000 s vyznačením lyžařských túr a zimních cest. Doporučení konkrétní mapy bývá rovněž v průvodci (č. mapy a nakladatelství).

Wildes Hinterberg (3288 m) ve Stubaiských Alpách je ukázkou túry klasifikace I až II (v pětistupňové klasifikaci). Trasa výstupu i sjezdu je totožná.

V sezóně, na základě vlastních zkušeností, doporučuji předem telefonicky rezervovat nocleh několik dnů předem (zdůraznit, že jsem členem např. ÖAV) a nahlédnutím do kalendáře si ověřit, zda se nekoná některý z celoevropských křesťanských svátků (Pfungsten, Ostern apod.) nebo národní svátek příslušné země, v opačném případě doporučuji zůstat v domácích terénech. Jako výborná pomůcka při fungování s chatami pomáhají horskými nakladatelstvími vydávané seznamy či atlasy spolkových či soukromých vysokohorských chat s informacemi o nich a s telefonními čísly na správce. Zejména skvělý je třídílný Die Alpenvereinschütten (východní, jižní a západní Alpy) z nakladatelství Rotherverlag. Zde jsou, mimo jiné, uvedena též pravidla fungování spolkových chat.

Chaty horských spolků mají svá pevná pravidla, která by jejich nájemci měli dodržovat. V první řadě členové horských spolků (např. ÖAV, DAV, AVS, SAC) mají slevu na ubytování, mají přednost při poskytování noclehu a nárok na horolezeckou stravu a zakoupení horké vody (po domluvě zajištěno i pro velmi brzo vstávající). Měla by být zachována možnost stravování z vlastních zásob přímo v jídelně chaty nebo oddělené jídelně, měla by být k dispozici oddělená místnost pro vaření na vlastním vařiči, nejlevnější možnost ubytování v tzv. Matrazenlageru (nutné mít vlastní Hüttenschlafsack = vložka do spacáku pro spaní pod nepovlečenými houněmi). Chaty poskytují ovšem i polopenzi a normální stravu a nápoje dle jídelního lístku, kterou se vám nájemci chat obvykle snaží přednostně vnutit. Západní

klientela, až na výjimky, se obvykle nenechá nutit a neobtěžuje se taháním vlastních zásob na chatu.

Chaty představují podporu při podnikání jednodenních túr na okolní vrcholy nebo umožňují putování přes sedla od chaty k chatě. V průvodcích bývá uvedena obvykle i túra pro poslední den na chatě, která umožňuje vzít z chaty všechny své věci a z vrcholu sjet na lyžích přímo na parkoviště.

Chaty jsou situovány zpravidla v závěru horských údolí ve značných nadmořských výškách. Pro přesun od auta na chatu je potřeba počítat většinou celý půlden.

Čím modřejší je nebe, tím hlubší je můj dech..

Lyžařské průvodce jsou k dostání přes internetové obchody různých horských nakladatelství (Bruckmann, Rother, Schall, Freytag&Berndt a další). Doporučuji nekupovat podrobné průvodce oblastí, ale výběry nejkrásnějších túr pro celé rozsáhlé alpské oblasti. Jistě se necháme upoutat názvy jako Schitouren erlebnisse, Genuss-schitouren atlas, Traüme in Pulver und Firn nebo Schitourenparadies.

Není nad rozkoš z obloučků v prašanu..

No a tak nezbyvá než vybrat cíl a vyrazit zase do hor, tentokrát ne na sjezdovky, ale s touringovými lyžemi (skialpy) či telemarkovými lyžemi. Jde o výrazně levnější sport. Na nové lyže brzo ušetříme, přestaneme-li utrácet za vleky.

Pro inspiraci přikládám pár fotografií z nedávného zájezdu do Alp.

Foto © 2007 Jaroslav Sinecký

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Pravý břeh Labe

Masív Verdonek - Kominárik Janko VIIa RP

11.3.2007

David Peterka, Jan Pacina snr.

Otevřeným komínem v levé části jižní stěny přes 2 BH na balkon ke 3. BH. Dále stěnou přes 4 BH mírně vpravo až k slanění cesty Hranostay.

Poznámka:

Třetí BH umístěný na balkoně se používá k slanění na nástup cest, které vedou v jižní (údolní) stěně masivu Verdonek. Masív

Verdonek je nový masív který leží mezi věží Strážce Dolního Žlebu a masivem Titanic. Délka cest na masív je 25 m a cesty jsou osazeny lepenými nerezovými borháky.

Masív Verdonek - Syberιάda VIIa RP

(přímá varianta spárkou na balkoně k 3. BH VIIa)

11.3.2007

David Peterka, Jan Pacina snr.

Nástup jako cesta Skyhooková rošáda (1 BH) na konec sokolíku, smyčka, poté vpravo 2. BH na balkoně, výše hranou 3. BH, 4. BH a 5. BH ke slanění (2 BH + 2x mailonka).

Masív Verdonek - Hranostay VIIIc RP

(přímá varianta stěnou k 1. BH VIIIb)

11.3.2007

David Peterka, Jan Pacina snr.

Nástup z komína cesty Kominárik Janko, vpravo mírně za hranu přes 5 BH ke slanění (2 BH + 2x mailonka).

Masív Verdonek - Skyhooková rošáda VIII a-b RP

31.3.2007

David Peterka, Lád'a Pešek, Jan Pacina snr.

Středem stěny sokolíkem 1. BH, přes mírný převis 2. BH, zleva a poté doprava stěnou přes 3. a 4. BH ke slanění cesty Syberιάda.

Ostrov

Velká Ostrovská stěna - Hot Day 8a

28.4.2007

Tomáš Sobotka x Ondřej Beneš

V náhorní stěně přes 1 bh na vrchol.

(Starý Prcasův projekt. Boulder okolo borháku, pískovcových Xb.)

Rájec

Vlčí doupe - Přes tesák V

7.4.2007

Miroslav Dunovský, P.Filip, L.Vinšová

V pravé části masívu, vpravo od komína hranou n.v.

Krkavec - Jarní radosti IV

12.4.2007

Miroslav Dunovský, L.Vinšová

Z balvanu u levé náhorní hrany traverz na JV hranu, tou vzhůru k hodinám a vlevo stěnou n.v.

Velká Veleň

Malá Veleňská stěna – Martin Krpan 7B

15.3.2007

Martin Čermák

Nástup SD, jako Průkopnická a vlevo do lišt Scarface, skokem do leva do nástupového chytu Undergroundu a přímo (bez spáry vpravo).

Velká Veleňská stěna - Mokrý zadek 5C

25.3.2007

Karel Vondrouš

Ze sedu přes převislé břicho bez použití hrany přímo na vrchol.

Velká Veleňská stěna - Hurá na skříň 4

25.3.2007

Karel Vondrouš

V levé části stěny ze sedu přímo na vrchol.

Merboltice

Strážní věž - Vykulení turisté 5+

25.3.2007

Martin Čermák

Vpravo od Hrom a blesk, stěnou přímo n.v.

Strážní věž – Jako nic 5

25.3.2007

Martin Čermák

Vlevo od Hrom a blesk, stěnou při hraně n.v.

Kančí stěny u Lesné

Jupiter - První oblet 5A

30.3.2007, Jiří Chára

Ze sedu z velké lišty, po pravé hraně (bez kamene dole a vpravo).

Jupiter - Ganymede 6C+

4.4.2007, Martin Čermák

SD jako První oblet a vlevo do lišty a přímo (bez chytu na hraně).

Jupiter - Gallileo SD 7B+

4.4.2007, Martin Čermák

Start SD jako Ganymede a doleva do středu stěny a přímo (s použitím kamenem dole).

Jupiter - Gallileo 6C

4.4.2007, Martin Čermák

Ze stoje středem stěny po lištách (bez kamene dole).

Jupiter - Callisto 5B

4.4.2007, Martin Čermák

Po levé hraně, start pravá ruka - boční lišta ve stěnce, levá - lišta na hraně (s pomocí ostrého kamene dole).

Jupiter - Callisto Hard 6B

4.4.2007, Martin Čermák

Jako Callisto, ale bez kamene dole pro nohy.

Jupiter - Callisto SD 6A+

4.4.2007

Martin Čermák

Ze sedu, levá ruka - lišta, pravá - na kameni a dále jako Callisto.

STŘÍPKY..

Bouldering

V příštím čísle CAO News vyjde moc pěkný článek o boulderingu od **Honzý Horáka**. Lezení po nejrůznějších balvanech jen s lezačkami a pytlíkem magnézia se věnuje stále více lezců a někteří mu již zcela propadli. Tahle zábava, která na pohled vypadá možná jednoduše, je v reálu tvrdým sportem se vším, co k tomu patří. Abychom vás naladili, zatím alespoň jedna fotografie z Petrohradu:

Jesenicko, oblast Pod hradem, sektor Trio..

Foto © archiv **Jana Horáka**

Krasavec Jupiter

Nádherný, hladce vybroušený, mírně převislý a s bezpečným odskočištěm. To je boulder v nové oblasti Kančí stěny u Lesné, který svými šikmými vlnkami připomíná pásy na Jupiteru. Skal je v téhle malé oblasti poměrně dost, ale svým charakterem bohužel zcela odlišné – většinou hodně zarostlé a lámavé, takže se asi nevyplatí nějaký cílený výlet jen sem. Jupiter je výjimka i když sváteční boulderista si tu moc nezaleze. Nejtěžší cesta je Gallileo SD 7B+ s použitím spodního kamene. Jestli se cesta někomu podaří bez kamene, bude klasifikace asi ještě někde hodně jinde..

❖ JUPITER ❖

Foto © 2007 **Sponge**

Jako houby po dešti

Nebo jako když se roztrhne pytel - takhle by se daly charakterizovat „přírůstky“ nových věží, masivků či oblastí za posledních pár měsíců. No a to se stále čeká na jedno klíčové odtajnění, že ano, Papouši??

Zde je malý přehled novinek:

Strážce Zubrníc

František Žid a **Václav Švec** věděli o výrazné jehle nad dlouhým skalnatým hřebenem zřejmě již delší dobu, ale teprve nyní na ní udělali 6 lehčích cest a vypustili zprávu do světa. Někde v okolí narazil na vynýtované cesty i **Jan Jěňa Paul**.

Vyžvejklá bambule

Až se budete k téhle věžce probíjet neproniknutelnými houštinami a padat v nepřehledném svahu plném údolíček, zlomů a rýh, určitě se vám budou hlavou honit myšlenky, jak tenhle kamenný pyj mohli **Pavel Henke** a **Vojtěch Bauer** vůbec najít. Našli, udělali jednu cestu, na vrchol zasadili slaňovací BH a umístili vrcholovou knížku, abyste se mohli zpocení, zaprášení a rozdrásání od křoví na tomto skvostu zapsat i vy.

Vlevo Židův **Strážce Zubrníc**, vpravo neodolatelná **Vyžvejklá bambule** s cestou Pozitivní deviace..

La Scala

Tahle zajímavá, zatím neodtajněná, skála na vás vyskočí, když pojedete na kole z Chlumu po červené značce na Vrabinec a budete mít oči otevřené. Zatím jediná cesta vede středem hlavní mozaikové stěny a jmenuje se Fidelio..

La Scala poskládaná z mohutných kvádrů, které zrovna dvakrát neberou, i když na pohled to vypadá přesně naopak..

Skály u Velké Javorské

Objevitel této oblasti **Vladimír Šiška Svítek** nám napsal:

„Při geodetickém vytyčování hranice okresů Česká Lípa a Děčín došlo k objevu nové "významné" lezecké oblasti. Jedná se o skály u Velké Javorské, nad bývalou, dnes již zaniklou osadou Havraní. Jde o menší oblast, která se skládá se ze dvou lezeckých objektů, věže a masivu, nazvaných právě podle výše zmíněné osady Havraní věž a Havraní stěna.“

A samozřejmě zde napáchal se spolulezci plno pěkných cest. Věž je z neobyčejně kompaktního čediče (nebo znělce?) s malými pozitivními lištami, příjemnými na dotek. Cesty jsou dobře odjištěné a kluci plánují i umístění vrcholové knížky, která zatím chybí.

O Havraní věži Vláďa trochu škodolibě dodal: „A ještě jedna zajímavost z geodetického soudku. Hranice okresů prochází právě Havraní věží, pravá nižší půlka věže leží v okrese Děčín a vyšší v okrese Česká Lípa. To jsme to těm Děčínákům zase pěkně nandalí!“

Kančí stěny

Leží mezi Velkou Velení a Lesnou v zarostlém svahu mezi pastvinami. Lezecky byla zatím zprovozněna pouze hladká stěnka, kde je několik většinou těžších boulderů až do 7B+. Ostatní masivy čekají na dobrovolné quakery, kteří by je vytrhli ze spárů šípkových keřů a očistili od neposedných lokrů.

Kančí stěny – vlevo Jupiter, vpravo jeden z masivu.

Merboltice

Strážní věž u Merboltic vyčenichal **Daniel Hölzl** s **Ivanou Kubešovou** v červenci 2004. V tichosti zde vylezli hlavní směry, zatlukli dobřík a do stěny dali netradiční plechový tubus na vrcholovou knížku. Letos v březnu se zde pohybovalo více lezců, díky Svítkově objevu nedaleké Velké Javorské, a tak i zde přibýly dvě cesty.

POZOR! Pokud k vám v neděli přijde starší paní v šatech a pán v obleku a budou vám nabízet zdarma barevnou publikaci Strážná věž, nemusí to nutně být horolezci, kteří přišli v rámci osvěty rozdávat průvodce na tuto zajímavou čedičovou skálu :o).

Odpadkyjáda v Tisé

Ahoj všem! Rád bych tímto ještě jednou moc poděkoval všem účastníkům letošní Odpadkyjády, kterým se podařilo ve skalách sebrat (nepočítám-li 6 ks starých pneu, ocelové dráty a kusy zábradlí) více než 40 kg odpadků různého tvaru, vzhledu či zápachu. Občas šlo o čin téměř hrdinský :-))

Při akci se díky krásnému počasí podařilo aj trochu zalézt a následně to vše, při zvuku kytary a vůni buřtů, pořádně zapít.

Slavnostní ryk ukončila až nutnost dodržovat noční klid i v této části světa :-))

Speciální dík patří Dádě a Atomovi za pronajmutí chajdy Skorožnakoncivěta s plným servisem včetně buřtibánů, Michalovi za zajištění pípy a sudů a Ivošovi za nalámání dřeva na oheň vlastním tělem ("křovinořez na čtyři?").

Na vstupních pokladnách do Tisé by se v nejbližších dnech měl objevit seznam všech účastníků, na jejichž základě máte zajištěn bezplatný vstup do skalního města.

Ještě jednou díky a zase někdy někde..

Karel Karlos Pilch, HO Tisé

Severočeši na Haute Route

David Šedivý z CAO Děčín (na spodním snímku vlevo) si užívá - nedávno se vrátil z úspěšného výstupu na Uhuru a nyní se zúčastnil zájezdu severočeských skialpinistů na vyhlášenou Haute Route. A k tomu, jen tak na okraj, dodal stav na geocachingu: 76 nalezených, 1 cache založena...

Foto archiv Davida Šedivého

Verdonek

David Peterka z HK Sokol Bělá plní, co slíbil. Na poslední schůzi Vrcholové komise Labské pískovce řekl, že chce udělat tak 10 - 20 odjištěných cest ročně. První čtyři (s variantami šest) už jich je hotových.

Sice malý, ale náš

VERDONEK!

Slíbil jsem vám 10 až 20 cest ročně, tak doufám, že je polezete.

Žádný lenošení a jde se lézt!!

Nový masiv Verdonek najdete mezi věží Strážce Dolního Žlebu a masivem Titanic na pravém břehu Labe. Délka cest je kolem 25 m, osazeny jsou nerezovými borhákky a lepeny.

Spolulezci mu byli Jan Pacina a Lád'a Pešek, oba z HK Sokol Bělá.

Foto © Jiří Chára

Jarní cyklistická časovka do vrchu

Téměř ideální počasí přivítalo na startu pěti odvážných, kteří se přijeli porvat s časem při zabijáckém stoupaní z Nebočad na Bukovou horu. Časy byly opět hodně rychlé, všem na 13,5 km dlouhou trať stačilo méně jak 44 minut. **Martin Šklíba** dojel k vysílači na Bukovce za ďábelských 37 minut a 24 vteřin!

Poděkování patří pořadatelům **Davidu Nehasilovi** z HO Boletice a **Jardovi Uhrovi** z HK Děčín.

Výsledky časovky na Bukovku

24.4.2007

	Jméno	ročník	oddíl	kolo	čas
1.	Martin Šklíba	1973	Bohemie Nový Bor	silniční	37,24
2.	Jan Jordák	1981	CAO Děčín	silniční	41,29
3.	Martin Horák	1971	Reaktor Děčín	bike	42,27
4.	Petr Štěpán	1973	KOB Děčín	silniční	43,14
5.	Milan Šafařík	1972	CAO Děčín	trek	43,20

Dočasný zákaz lezení v Ostrově

O posledním dubnovém víkendu se objevilo další hnízdiště sokola stěhovavého. Z tohoto důvodu stráž OP vyhlásila dočasný zákaz lezení v oblasti Labské pískovce – Ostrov. Uzavření vstupu se vztahuje na Pustý zámek až po Věž nad strží. Místo je opatřeno tabulemi, prosíme o dodržování klidu v této oblasti.

Děkujeme za pochopení.

J. Kampf, strážce CHKO

Lezecký fenomén Adam Ondra

Nejen lezci z České republiky, ale i ze světa, sledují se zájmem a údivem zároveň strmou cestu vzhůru jednoho z největších lezeckých talentů všech dob **Adama Ondry**. Tenhle skromný chlapík boří jeden mýt za druhým a zdá se, že pro něj není žádná cesta dostatečně těžká a nic ho nezastaví.

K jeho posledním kouskům patří například přeлез cesty Erfolg Ist Trainierbar obtížnosti 11 UIAA v rakouském

Adlitzgräbenu Semmeringu, cesta Kostěj nesmrtelný za 8c/c+ na Holštejně v Moravském krasu nebo stylem flash přeлезení cesty Pěkná ústa, oči zelené X1c v Labáku.

Jak nám psal **Ondra Beneš** z Dolní Žleb company®, po přeлезení Pěkných úst, očí zelených byli s Adamem na Papírovém měsíci. Po sobotě a neděli tvrdého lezení ho sice nedal, ale:

„Určitě to nebude problém. Zkoušeli jsme to spolu. Máme trochu jiný program, než měl asi Rosťa, a tak to bude 100% lehčí, než Rosťa udal...“

Nejtěžší cesta v Čechách se asi brzy dočká svého druhého přelezu..

Papírový měsíc XIIa na Krabci na sušenky v Dolním Žlebu. V současnosti stále ještě nejtěžší cesta v ČR vede zhruba středem snímku mírně doprava do nevýrazného kouta a podél hrany již snadno na vrchol. Autorem cesty je **Rostislav Štefánek**.

Každopádně ke všem výstupům Adamovi gratulujeme a držíme palce k dalším cílům!

Foto © hudycz a Jiří Chára

Šleh Tomáše Snížka

Tak máte po srandě. Myslím vás, všechny ty špindíry, co si pod skalou strkáte své upocené pracky do prachu nebo si dokonce nabíráte jemný píseček do maglajzsaku nebo kapes a pak si tímhle svinstvím sušíte ruce v těch svejch sedmách s jedním kruhem. Furt jste se nedokázali smířit s pohledem na obiléné chytý v desítkách a teď došlo i na vás. Holt kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

A vo čem že je řeč?

No přece o nových pravidlech! Odtedka je použití jakéhokoliv prostředku (i minerálního!) na písku při sportovním lezení zakázaný. Takže až vás někde uvidím s upatlaněma rukama stáhnou vás za lano z cesty dolů. Tak nějak jste to říkali vy nám, nebo ne??

Extrémní názory T.S. se nemusí tak úplně shodovat s názory redakce...

50 let HO LOKO Teplice

Dne 11. dubna 2007 proběhla v hospodě U Jakuba první pracovní schůzka k přípravě 50-tin teplického oddílu. Ukoly rozdány, termín stanoven (zatím držen v tajnosti), logo vybráno, průběh akce se rýsuje...

Horám zdar! **Pavel Aksa Aksamit**

Z první pracovní schůzky zleva: **Šárka Klemsová, Standa Malý, Jan Pour, Gerhard Tschunko, Jirka Reissig a Pavel Aksamit** za objektivem..

Foto © 2007 Pavel Aksamit

Buildering pod Kamenickou jehlou

Foto © 2007 Lenka Chárová

HUDY Boulder Cup 2007

Bouldering outdoor závody na přírodních kamenech.

Jméno realizačního týmu bych rád pozval všechny lezce na boulderové závody HUDY Boulder Cup 2007.

Bude připraveno okolo sta kamenů různých velikostí se spoustou bouldrů, v nádherné krajině Labských pískovců. Na toho, kdo se zúčastní, čeká nejen parádní bouldering, ale také zdarma teplá postýlka a mega after party v Autokempu „Pod Císařem“ v Ostrově u Tisé.

HUDY cup 07
Druhý ročník, outdoorových, boulderingových závodů
16+6+
+ Mega after party
v autokempu POD CÍSAŘEM : Ostrov
Live music: D, S Cinema Tee-Pee čajovna & bongas
Hlavní sponzor: HUDY
Hlavní sponzor: ROCK EMPIRE
Hlavní sponzor: ROCK PLAST
Hlavní sponzor: KOLOS SPORT
Hlavní sponzor: DIRECT ALPINE
Hlavní sponzor: KOLASPORT.CZ

Norolezecké závody:
V okolí Děčínského Sněžníku, přes 100 batvaní
prezentace - 08:00 - 09:00
Na půli cesty mezi obcemi Jílové a Sněžník
startovné - 200 Kč (7 €): ubytování, svačina, tričko, zábava

Mega after party:
Start v 19:30 vyhlášením vítězů • vstup zdarma • zahrájí:
Čistírna pokaždé jinak (Teplice - ska, reggae)
Sníh na schodišti (Ústí n.L. - bioskoprock)
Mako mako (Brno - funk, hip hop, latina, beat box)
Last minute (Praha - hc)
DJ WENTOLINE (Zábřeh - DNB)

Více informací na www.olimbingnews.cz

Datum: 16.6.2007

Místo konání: okolí Děčínského Sněžníku

Příjezd: Na půli cesty mezi obcemi Jílové a Sněžník. Do Jílového se dá dostat jednak z Děčína (směr Teplice) nebo z Ústí n.L. (směr Liboucheč-Jílové).
Prezentace: 8:00 – 9:00

!!!POZOR!!! nutno registrovat na hudycup@seznam.cz

Startovné: 200,- Kč (7 EUR)

V ceně startovního je zahrnuto: Jídlo a pití, závodní triko, tištěný průvodce oblasti, nocleh v Autokempu „Pod Císařem“ v Ostrově u Tisé (pokoje, chatky), After Party.

Pravidla: Kvalifikace se rozjede v 10:00 a potrvá až do 15.00 hodin. Během tohoto času budou moci závodníci řešit až 200 boulderů nejrůznějších obtížností. Všechny cesty budou bodově ohodnoceny v závislosti na jejich náročnosti. Pro účast na odpoledním finále musí závodníci nasbírat předem určený počet bodů.

Díky časové tísní budou ženy bohužel bez finále, pokud se jim ovšem nepodaří nasbírat daný limit.

Finále proběhne klasicky – na OS a formou „Arény“. Dalšími kategoriemi jsou závody o největší počet vylezených boulderů a také speciální finanční ceny za zdolání ještě nevylezených projektů.

After party-program:

Místo konání: kemp „Pod Císařem“ v Ostrově u Tisé

Vstup: zdarma

Program:

Stage – open air koncert

19:30 - vyhlášením vítězů

20:00 – Čistírna pokaždé jinak (Teplice - ska, reggae)

21:30 - Sníh na schodišti (Ústí n.L. - bioskoprock)

www.snehulaci.cz

23:00 - Mako mako (Brno – funk, hip hop, latina, beat box)

00:15 – Last minute (Praha – hc) www.lastminutemusic.cz

Stage 2 - Dj's M.A.S.H. stan

20:00 - Dj WENTOLINE – (Zábřeh- DNB) www.interfaceweb.cz

Stage – cinema

20:00 – 24:00 promítání lezeckých videí.

Stage – indiánský stan tee-pee (pro 30 lidí)

-čajovna, oheň, bubny

Dále:

Restaurace, fotbálky, gril, HUDY stánek

Firma SWIS představí kite-surfing na louce u parkoviště pod Sněžníkem. Česká špička, občerstvení, hudba.(16:00-20:00)

Ubytovaní: Závodníci mají ubytování ze soboty na neděli v kempu ZDARMA. Nutno však předem rezervovat, pro omezený počet míst (cca 100). Rezervace do 2.6.07 na email: recepce@podcisarem.cz (jméno + počet závodníků, ostatní si platí viz www.podcisarem.cz). Dopoučujeme rezervovat všem návštěvníkům, nejen účastníkům závodů.

Sponzoři:

Generální partner:

HUDYsport (www.hudy.cz)

Hlavní partneři:

Autokemp „Pod Císařem“ v Ostrově u Tisé (<http://www.podcisarem.cz/>)

Direct Alpine (<http://www.directalpine.com/>)

Rock Empire (<http://www.rockempire.cz/>)

Partneři:

HO USK Slavie Ústí nad Labem (<http://pf.ujep.cz/ho>)

SWIS (<http://www.swis-shop.cz/>)

Rock plast-Karel Macháček

Kolo sport (<http://www.kolosport.cz/>)

Za DC-S production **Ondřej Beneš**

Upozornění: E-mailova registrace je nutná kvůli omezenému počtu trik a průvodců!

Známary boulderový guru **Jarda Ježek** v cestě za 7B+ v zatím utajované nové boulderové oblasti...

Foto © **Ondřej Beneš**

Pozor na gri-gri!

Takové malé varování nám poslala **Eva Dcera Zápotocká** z CC Dubí. Kromě jiného napsala:

„Tak takhle to dopadá, když někdo zazmatkuje u jištění - a to ještě nepochopitelně - při jištění gri-grim. To si člověk myslí, že jištění přes gri-gri je stoprocentně bezpečný a ejhle - cesta s nejtý po metrech a jištěný lezec spadl až na zem! Naštěstí jemu se zázrakem nic nestalo. Lano v gri-gri bylo správně. Nechápeš, jak se to mohlo stát? Nikdo z nás taky ne. Jen víme - při pádu nesahat na horní lezcovo lano!“

Takhle nám dopadlo velikonoční lezení v Juře...

(Na fotografii není autorka a z pochopitelných důvodů nechce ani prozradit, komu se to přihodilo...).

Foto © archiv E.Z.

Nová boulder stěna Tomáše Rouse

Tomáš Rous z Teplic nám poslal foto z nové boulderovky:

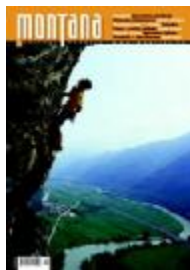

*„...Je důležité zmínit, že jde o kolektivní dílo. Stavěči byli **Radek, Michal, Verča**, trochu **Martin** a já. Povrchová umělecká úprava **Eva Šorfová, Marek Janotka, Katka Lajprtová** a učitelnica - **Monika Mrvová**...“*

Foto © 2007 Tomáš Rous

Nová MONTANA

Počtete si!! Skvělá **Simona Ulmonová, Jakub Novák** odjel do Tater navzdory předtuše, **Ján Čistič Ďurana** – velký portrét velkého horolezce, **Václav Malina** povídá o sobě a sportovním lezení, **Jan Autsajd Puš** odkrývá několik tváří známého Jižního rysu a mnoho dalšího. Jedním tahem ji nedáte..

Povolování prvovýstupů ve Hřensku

Ahoj kamarádi. Podal jsem si oficiální žádost o dokončení prvovýstupu na Hlavičku ve Hřensku. Na SNPČŠ oběhla kolečko čtyř úředníků a byla kladně vyřízena.

Od Toníka Votápka jsem se dozvěděl, že za pár měsíců má vyjít v platnost nový návštěvní řád a schvalování prvovýstupů bude pravděpodobně mnohem složitější. Prý se schválením tohoto projektu nebyly zásadní problémy, proto kdo si chcete v parku udělat nějakou legální cestu, tak neváhejte a dejte si žádost taky, snad vám taky projde.

Akorát prosím, nedávejte žádosti do oblastí co je Blok v jelením ve Hřensku nebo na věže v Soutěsce mezi Soorgrundem a Dolákem, tam by to určitě nedovolili.

Ještě prosím, aby tam někdo třeba nedal požadavek na 10 cest najednou, aby se úředníci nezalekli a neblokli se. Ještě mají hodně rádi, když jim napíšete, že projekt dokončíte po jarním zákazu lezení, který platí na některý věže.

S pozdravem **Vlasta Peroutka** - správce Hřenska

Výsledky závodu na Sněžku

10.3.2007

Pořadí	Borec	Čas	Družstvo
1.	Beneš	57:30	Alpin
2.	Šlechta	59:50	Horál
3.	J.Kratochvíl	1:03:00	Alpin
4.	Hanžl	2:45:00	Alpin
5.	Dvořák	2:46:00	Alpin
6.	Hanžlová	2:47:00	Alpin
7.	P.Kratochvíl	3:05	Horál
8.	J.Kratochvílová	3:06	Horál

Podrobnosti v příštím čísle..

Jubilea v měsíci dubnu

Krásné 18. narozeniny oslaví **Adam Chára**, 30ti let dovrší **Martina Mát'a Motlíková** a narozeniny ve znamení dvou čtyřek oslaví **Kairat Rakhmetov**.

Hodně štěstí, pevné zdraví, spokojenost a nevyčerpatelný optimismus.

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

DUBEN 2007

- 4.4. **Jindřiška Řeháková**, CAO Děčín
4.4. **Kairat Rakhmetov**, Benešov n/Pl.
5.4. **Daniel Hölzl**, CAO Děčín
5.4. **Adam Chára**, Velká Veleň
5.4. **Drahoslava Makůvka Říhová**, CAO Děčín
6.4. **Martin Kubš**, předseda odd. KHS Děčín
10.4. **Jan Bodlák**, CAO Děčín
12.4. **Vladimír Pitbull Jirkal**, CAO Děčín
18.4. **Pavel Naštický**, CAO Děčín
22.4. **Tomáš Atom Stránský**, Horoklub Chomutov
22.4. **Dita Sadílková**, HO Český Ráj
25.4. **Jiří Kudrna Kudrnáč**, CAO Děčín
26.4. **Lenka Můňa Chárová**, CAO Děčín
26.4. **Martina Mát'a Stehlíková**, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDRÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 6.5. **Fofr Cup** – MTB Maraton, Peklo severu – veřejný závod, místo Prusk koupaliště, kontakt Roman Horký, tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 12.5. **Malevil Cup 2007** – MTB maraton, místo Heřmanice, Jablonné v Podještědí, kontakt Radek Patrák, tel. 487762905, www.paklisport.cz
- 18.-20.5. **Sraz Jetřichovice**, místo bivak Jetřichovice, pořádá HK Varnsdorf, kontakt Karel Hofman, tel. 776277294, ka.hofman@tiscali.cz
- 19.5. **Lezení na Bořni**, bude spojeno s Oneroperockingem (jedna disciplína ze soutěže čtyřboje – Alpiniáda 2007), během 1 dne vylézt 10 jednodélkových cest co možná nejvyšší obtížností, co možná nejčistším stylem, začátek za úsvitu, konec s prvními tóny večerní kapely
- 19.5. **Výlet na Říp**, výlet na kolech, DC-Říp-DC, kontakt Jaroslav Uher, tel. 732704808, jaroslav.uherst@seznam.cz
- 20.5. **Duathlon**, hobby závod, Nový Bor (5-18-2,5), www.sportem.info
- 26.5. **Orientační běh Ještědské oblasti**, závod + tratě pro příchozí, místo Mlýny u Č.Kamenice, kontakt Ivan Stíbal - KOB Děčín, tel. 724596675, ivan.stibal@seznam.cz

Předběžně - v měsíci červnu se uskuteční 1.-3.6. Bezmezná Mezná a 16.6. závod Hocyboje

V příštím čísle CAO News

Článek Jana Horáka o boulderingu
Bouldering v Sosnové u České Lípy
Běh na Sněžku očima letošního vítěze
Staletá výročí našich pískovcových věží
Mnoho nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 9.5.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- V březnu ukončil **Libor Rebel Hroza** neúspěšné pokusy o sólový zimní přechod celých Tater..
- V Dolním Žlebu jsme oslavili padesátiny **Zdenka Vaishara**. Lezla se Stěna snů na Protěžovou věž, hrálo se na kytary a čepoval chlazený Gambrinus. Až do časného rána..
- **Ondřej Beneš** párkrát zkoušel cestu Skaterboy na Toreadora. Klíčové místo řeší skokem, čímž vynechává pár kroků po mikro-chytech, po kterých lezl **Rost'a Štefánek**.
- Horolezci z **CC Dubí** navštívili Arco i Juru a kromě přejezených cest si přivezli i velké množství fotografií..
- Od Povrlského zpravodaje: **Karel Bělina** se zase vrátil z krásného lezení ve Španělsku a vrtal kruhy jako blázen..
- Pokračují práce na publikaci o horolezectví na Ústecku, Teplicku a Děčínsku. Děčín a okolí zaštituje **Helmut Weigel**..
- **Pavel Horník** zjistil, že v sobotu 23.6.2007 přijede na Kacák do Tisé brněnská legenda **Lehká noha**..
- **Leoš LeToš Dvořáček** chystá na letošek výlet na Kavkaz s pokusem o výstup na Ušbu.
- **Turnováci** (Vitáskovi a Sadílkovi) otevřeli Skalák a na víkend přijeli do Ostrova..
- **Jan Jordák** úspěšně zdolal rakouský Venedigr a ještě se chce pokusit o lákavý Matterhorn..
- Na sever zavítal **Pavel Smetana** se svým synem a šarpeiem Ludwigem. Po návratu z USA si přijel osahat Malou Veleňskou věž..

Heslo na tento měsíc:

Om mani CAO News..

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 2. KVĚTNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!